

Η Χειροτονία του Επισκόπου Κνωσού Μεθοδίου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Κρήτης](#)

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Μήνα Ηρακλείου Κρήτης τελέστηκε το πρωί του Σαββάτου 5 Νοεμβρίου 2022 η εις Επίσκοπον Χειροτονία του Θεοφιλεστάτου [Επισκόπου Κνωσού](#) κ. Μεθοδίου, ο οποίος [έδωσε χθες το Μεγάλο Μήνυμα](#) ενώπιον του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Ευγενίου και των Μελών της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ευγένιος, συλλειτουργούντων Αρχιερέων της Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης, του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδος, παρουσία τοπικών αρχών και πλήθους πιστών.

Την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο εκπροσώπησε ο Μέγας Πρωτοσύγκελλος Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Θεόδωρος.

Αναλυτικά η Προσφώνηση του Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Θεοδώρου εκπροσώπου της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, κατά την εις Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κνωσού κ. Μεθοδίου:

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Κρήτης κύριε Εὐγένιε, Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς ἐν Κρήτῃ ὑπὸ τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, Σεβασμία τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν χορεία,

Θεοφιλέστατε καί λίαν ἀγαπητέ μοι Ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Κνωσσοῦ κ. Μεθόδιε, Εὐλαβέστατοι πρεσβύτεροι καί διάκονοι τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, Θεόλεκτοι Μοναστικά Ἀδελφότητες τῆς Μεγαλονήσου,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου,

Ἐξοχώτατοι κύριοι Βουλευταί,

Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες τοῦ τόπου,

Λαέ τοῦ Κυρίου περιούσιε καί εὐλογημένε.

Σεπτῇ Πατριαρχικῇ ἐντολῇ τῆς Α. Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότου πάντων ἡμῶν, εὐρίσκομαι καί πάλιν ἐνώπιον οἰκείων, ἔχων τήν ὑψίστην τιμὴν νά κομίζω πρὸς ἅπαντας τήν πατρικὴν εὐχὴν καί τάς Πατριαρχικὰς εὐλογίας τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ὁρθοδοξίας, κατὰ τήν εὔσημον ταύτην διὰ τήν ὀλκάδα τοῦ Ἀποστόλου Τίτου, Πάτρωνος καί Προστάτου τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, ἡμέραν τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας σου, Θεοφιλέστατε ἅγιε Κνωσσοῦ.

Χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως ἔμπλεος γέγονεν ἡ ἐσταυρωμένη καί μαρτυρικὴ Πρωτόθρονος Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῷ ἀσμένῳ ἀγγέλματι τῆς ἐπαξίας, ὁμοφώνου καί ψήφοις κανονικαῖς ἀρχιερατικῆς προαγωγῆς σου, ἥτοι τῆς ἐκλογῆς τῆς ὑμετέρας Θεοφιλίας εἰς Ἐπίσκοπον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κνωσσοῦ, ἰδίᾳ δέ ὁ Πατριάρχης σου, Ὅστις ἔσπευσε προφρόνως διὰ σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος νά συγχαρῆ πατρικῶς τήν ὑμετέραν Θεοφιλίαν καί νά εὐχηθῆ ἐγκαρδίως διὰ τήν ἐξάσκησιν τῶν νέων ὑψηλῶν ἀρχιερατικῶν καθηκόντων σου παραλλήλως πρὸς τήν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπευθύνου καί λυσιτελοῦς διακονίας σου ὡς Πρωτοσυγκέλλου τῆς ἐνταῦθα Ἀρχιεπισκοπῆς· εὐχὰς τάς ὁποίας καί ἡμεῖς, ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐκπροσώπου, ἐπαναλαμβάνομεν ἐνθέρμως, πάλιν καί πολλάκις, σήμερον μετὰ πολλῆς ἀγάπης καί ἐξειδιασμένης τιμῆς.

Γνωρίζεις καλῶς, Θεοφιλέσταστε, τήν οὐ τυχούσαν στοργὴν δι' ἧς ὁ Πανα

γιώτατος Οικουμενικός ἡμῶν Πατριάρχης περιβάλλει τό πρόσωπόν σου καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ὑπερτριακονταετοῦς θυσιαστικῆς διακονίας σου ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου, τόσον διά τήν θεολογικήν σου παιδείαν, τήν ἐν γένει πνευματικήν σου κατάρτισιν καί συγκρότησιν, τό ἐκκλησιαστικόν σου ἦθος, τήν εὖορκον καί ἀνιδιο τελῆ προσφοράν σου πρός τήν ἐν Κρήτη Ἐκκλησίαν, ὅσον καί διά τήν ἀφοσίωσίν σου εἰς τήν Μητέρα Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καί τόν σεπτόν Προκα θήμενον αὐτῆς.

Ἐντάσσεσαι, πλέον, ἅγιε Κνωσοῦ, εἰς τήν σεβασμίαν τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου χορείαν, εἰς μίαν σημαδιακήν ἱστορικήν συγκυρίαν, τῆς συμπληρώσεως, δηλονότι, ἑκατονταετίας ἀπό τοῦ ἐκριζωμοῦ τοῦ μικρασιατικοῦ ἔλληνισμοῦ ἐκ τῶν πατρογονικῶν του ἐστιῶν, φέρων καί σύ, ὡς γνήσιος ἀπόγονος μικρασιατῶν ἐκ μητρός, ἀνεξίτηλον τήν σφραγίδα τῆς ἐξ Ἀλατσάτων καταγωγῆς σου, ἥπερ καί συνετέλεσεν, ἀσφαλῶς, εἰς τήν ἐγχάραξιν ἐν τῷ ὑπαρξιακῷ γονιδιώματί σου τῆς ἐμπόνου ἀναμνήσεως πρός τάς ἀλησμονήτους πατρίδας καί τῆς καρδιακῆς ἀφοσιώσεώς σου πρός τήν ἀείποτε ἐσταυρωμένην Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τήν τε ἔχουσαν καλῶς γνῶσιν τοῦ τρόπου τῆς ὑπερ βάσεως τῶν κατά καιρούς ἀναδυομένων συγκυριῶν ἐκ τῆς πεπτωκυίας καί αἱματοποτίστου ἀνθρωπίνης ἱστορίας, καί κατέχουσαν ἐκ τῆς συμπεπυκνωμένης δισχιλιετοῦς ἐμπειρίας τήν τέχνην τῆς ἐξαγωγῆς ἐκ τῶν χειρίστων δεδομένων τοῦ βελτίστου ἀποτελέσματος.

Καθίστασαι, πλέον, ἅγιε Ἐψηφισμένε, εἷς κρίκος τῆς μακρᾶς ἀλύσεως τῆς Ἱεραρχίας τοῦ ἀναντικαταστάτου διά τήν ἐξασφάλισιν τῆς ἀδιαταράκτου ἐκκλησιολογικῆς συνοχῆς, τῆς ἀπροσκόπτου κατά Θεόν κυβερνήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καί τῆς ἀδιασαλεύτου εὐσταθείας τῶν κατά τόπους ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν ἐκείνου Θρόνου, ὅστις οὐχ ἐδράζεται εἰς τά ἐφήμερα δεκανίκια τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, οὔτε εἰς τάς πεπερασμένας προνοίας τῶν ἀνθρωπίνων νομοθετημάτων. Καί πῶς ἄλλως τε θά ἦτο ἕτεροτρόπως, ὅταν στερῆται καί αὐτοῦ τοῦ αὐτονοήτου ἀγαθοῦ τῆς νομικῆς προσωπικότητος, ἀλλά καί τῆς δυνατότητος αὐτοπροσδιορισμοῦ κατά τήν φύσιν τῆς ἀποστολῆς Του, διά νά μή ὑπομνήσωμεν καί ἕτερα οὐσιώδη ζητήματα, ἅτινα ἄπτονται οὐχί μόνον τῆς παγκοσμίου ἠθικῆς, ἀλλά ἰδίᾳ τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τοῦ Θρόνου ἐκείνου, πού ἐδράζεται βιωματικῶς καί ἀποκλειστικῶς εἷς τε τήν θείαν χάριν, τήν πάντοτε τά ἀσθενῆ θεραπεύουσαν καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν, καί τό ἀκλόνητον θεμέλιον τῆς κανονικῆς παραδόσεως τοῦ ὑπεραιωνοβίου ἐκκλησιαστικοῦ γίγνεσθαι.

Τοῦ Θρόνου ἐκείνου, πού διακρατῶν τό προφητικόν χάρισμα ἐνεργόν καί ἄσβεστον, διαλέγεται μετὰ τῶν ποικίλων ρευμάτων κάθε ἐποχῆς, δίχως νά προ σκολλᾶται εἰς τά τοῦ κόσμου τούτου τοῦ ἀπατεῶνος, καί διακρίνων τά σημεῖα τῶν καιρῶν,

προλέγει τά μέλλοντα συμβαίνειν ἐν τῷ κόσμῳ καί δικαιώνεται ἐκ τῆς διοράσεως τῶν ἐν ἐξελίξει πραγμάτων.

Τοῦ Θρόνου ἐκείνου, πού ἀπό ἱκανοῦ χρόνου στεντορείως καί ἀφυπνιστικῶς κηρύττει ὅτι ὁ ἀσφυκτικός ἐναγκαλισμός μεταξύ κοσμικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, μέ τήν παράλληλον ἐργαλειοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας, τήν προώθησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀναθεωρητισμοῦ καί τήν υἱοθέτησιν καινοφανῶν καί ἐκκοσμικευμένων δῆθεν «ἐκκλησιολογικῶν» ἀρχῶν, ὀδηγεῖ ἀναποτρέπτως καί νομοτελειακῶς εἰς τήν ἔκπτωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας ὡς σώματος Χριστοῦ καί τήν μετάλλαξιν τῆς ὄντολογίας της εἰς φορέα ἐκπληρώσεως ἐθνικιστικῶν προταγμάτων καί ὄχημα ὑλοποιήσεως σωβινιστικῶν πρακτικῶν εἰς τόν βωμόν, μάλιστα, τῆς διαπράξεως εἰδεχθῶν ἐγκλημάτων πολέμου κατά τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς δύναται νά διακρίνη ἀπροσκόπτως ἕκαστος καλῆς θελήσεως καί ἀνεμυωπικῶν παρωπίδων παρατηρητῆς τῆς ἐν Οὐκρανίᾳ διαδραματιζομένης ἀδελφοκτόνου αἱματοχυσίας καί τῆς ἐξ αὐτῆς ἐπαπειλουμένης ἐνεργειακῆς καί ἐπισιτιστικῆς κρίσεως καί κοινωνικῆς ἀναταραχῆς εἰς παγκόσμιον κλίμακα.

Τοῦ Θρόνου ἐκείνου, πού διαχρονικῶς, καί δῆ ἐπί τῆς ἀνεπαναλήπτου ὑπερτριακονταετοῦς πατριαρχίας τοῦ σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Ὁρθοδοξίας κ.κ. Βαρθολομαίου, γνωρίζει νά τιμᾷ καί νά μεριμνᾷ θυσιαστικῶς ὑπέρ τῆς ναυαρχίδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ, τῆς ἀγιοτόκου καί ἠρωτοτόκου κατά Κρήτην Ἐκκλησίας, διά τῆς πραγματοποιήσεως τῶν περισσοτέρων Πατριαρχικῶν ἱεραποδημιῶν εἰς Ἐπαρχίαν τοῦ Θρόνου καί τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ μοναδικοῦ τούτου διά τήν σύγχρονον ἐκκλησιαστικήν ἱστορίαν γεγονότος, εἰς τήν φιλόξενον καί πατρι ἀρχικοτάτην ταύτην κληρουχίαν του.

Θεοφιλέστατε,

Ἡ χάριτι τοῦ παναγίου Θεοῦ ἐκκλησιαστική προαγωγή Σου λαμβάνει χώραν καί εἰς μίαν ἐτέραν συγκυρίαν πού συνδέεται ἀρρήκτως μετά τῆς κοινῆς τροφοῦ ἡμῶν, τῆς ἱστορικῆς καί περιπύστου Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγκαράθου, ἔνθα ἠλεήθης ὑπό τῆς Παναγίας τῆς Ὁρφανῆς νά διακονήσης, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου ἐπί τριετίαν, καθ' ἣν καί ὁ ὁμιλῶν κατέστη μέλος τῆς σεβασμίας ἀδελφότητος τῶν Ἀγκαραθιτῶν, τῆς ἀναδειξάσης πλῆθος φυσιογνωμιῶν παγκοσμίου βεληνεκοῦς πού ἐκόσμησαν τούς Πατριαρχικούς Θρόνους Κωνσταντινου πόλεως καί Ἀλεξανδρείας. Δέν τυγχάνει διόλου τυχαῖον τό γεγονός ὅτι κατά τό τρέχον ἔτος, αὐτό τῆς προσωπικῆς σου Πεντηκοστῆς, ἐνεγράφη εἰς τάς Ἀγιολογίας κἀς Δέλτους, διά σχετικῆς κατά τόν παρελθόντα Ἰανουάριον ἀποφάσεως τῆς περί τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τόν Οἰκουμενικόν ἡμῶν καί φιλάγιον Πατριάρχην, Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ

Πατριαρχείου, ὁ ἐκ τῆς ἱερᾶς μάνδρας τῆς Ἀγκαράθου ὀρμώμενος Ἅγιος Κύριλλος ὁ Λούκαρις, ὁ συντοπίτης ἡμῶν, ὁ Καστρινός, ὅστις ἀνέδειξεν εἰς τό ἔπακρον τήν οἰκουμενικήν διάστασιν τῆς αὐθεντικῆς κρητικῆς ἰδιοπροσωπίας καί ὑπενθυμίζει διηνεκῶς πρὸς πάντας τοὺς ἐπιγενομένους ὅτι αἱ γεωγραφικαὶ καί λοιπαὶ -ἐξ ἐπόψεως ἰδιοσυγκρασίας- ἰδιαιτερότητες τῆς εὐάνδρου νήσου Κρήτης καταξιοῦνται καί καρποφοροῦν μόνον διὰ τῆς κοσμοπολίτικης θεωρήσεως τῶν πραγμάτων, καί δὴ ἐν διαλόγῳ καί ἐν ἀνοικτοσύνῃ ὀριζόντων πρὸς τήν λοιπὴν οἰκουμένην, μακράν, δηλονότι, τοπικιστικῶν καί περιοριστικῶν ἀντιλήψεων ἢ φοβικῶν συνδρόμων, πού ἀπομειοῦν τήν ζωτικότητα καί καταπνίγουν τὰς δυνατότητας τοῦ τόπου καί τῶν πολιτῶν του εἰς κάθε ἐπίπεδον τῆς ἐκκλησιαστικῆς καί κοινωνικῆς του διαστρωματώσεως.

Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀρχιερατικῆς σου διακονίας, ἅγιε Κνωσσοῦ, συμπίπτει μὲ τήν ἀλλαγὴν σκυτάλης εἰς τήν ἡγεσίαν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς κατὰ τό αὐτό, καί πάλιν, ἔτος ἀναδείξεως ὡς νέου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Νήσου τοῦ ἀπὸ Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου Σεβασμιωτάτου κ. Εὐγενίου, σεπτῆ Πατριαρχικῆ προκρίσει καί ψήφοις κανονικαῖς τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὴν ὁποίαν, ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου, ἔχουν τό πολύτιμον προνόμιον νὰ παρίστανται τακτικῶς ὡς συνοδικοί πάρεδροι καί συνδιοικηταὶ τῆς οἰκουμενικῆς ὀρθοδοξίας οἱ Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τῆς Μεγαλονήσου, πού ἀποτελοῦν τιμιώτατα καί ἀναντικατάστατα μέλη τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Θρόνου.

Κράτει ἐς αἰεὶ κατὰ νοῦν, Θεοφιλέστατε, καί δὴ μετ' αἰσθημάτων αἰδίου εὐγνωμοσύνης καί ἀδιαπτώτου ἀφοσιώσεως, τό γεγονός ὅτι ὁ νέος καί πολλὰ ὑποσχόμενος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς κατὰ Κρήτην Ἐκκλησίας, ὁ θεοπρόβλητος καί λαοφιλὴς Ἀρχιεπίσκοπος Σου, σέ ἐτίμησεν ὑπερβαλλόντως διὰ τῆς προτάσεως τῆς Θεοφιλίας σου πρὸς τήν Ἱεράν Ἐπαρχιακὴν Σύνοδον, ἣτις ἄνευ δισταγμῶν ἀνεγνώρισε τὴν πολυετῆ, ἀπροϋπόθετον, ἀγόγγυστον, ταπεινὴν καί ὑπομονετικὴν σου διακονίαν πλησίον τριῶν Ἀρχιεπισκόπων Κρήτης ἐκ τῆς πολυευθύνου καί ἀπαιτητικῆς θέσεως τοῦ Πρωτοσυγκέλλου αὐτῶν καί ἀνέδειξέ σε Ἀρχιερέα, διὰδοχὸν ἐξαιρέτων ἱστορικῶν ἀνδρῶν πού ἐκόσμησαν τὴν πάλαι ποτὲ διαλάμψασαν Ἐπισκοπὴν Κνωσσοῦ, ἐν οἷς καί ὁ Νεομάρτυς Ἐπίσκοπος Νεόφυτος, ὅστις καί ἐτελειώθη μαρτυρικῶς εἰς τοὺς χώρους τοῦ παρακειμένου παλαιοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, σφαιασθεὶς κατὰ τὴν 23ην Ἰουνίου 1821, ὡς καί ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος καί οἱ Σεβ. Μητροπολίται Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ. Μακάριος καί Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Πρόδρομος. Συνέχισε, λοιπόν, μὲ τό αὐτό ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα καί ἦθος πού σέ διακρίνει, ἀλλὰ μετὰ πλείονος ζήλου, ἐργαζόμενος καί ἐκδαπανώμενος, ὥστε νὰ καθίστασαι συγκυρηναῖος καί συνοδοιπόρος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν ἀγῶνα καί τὰς ἀγωνίας πρὸς καλλίκαρπον καί ἀνθοφοροῦσαν ποιμαντικὴν διακονίαν διὰ τὰς

χρείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ, μνημονεύων πάντοτε τῶν σωτηρίων διδασμάτων τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου πρὸς τὸν Τίτον: «Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ... Δούλους ἰδίους δεσπότης ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσι εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθῆν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν» (2: 1, 9-10).

Τὸ Οἰκουμενικὸν μας Πατριαρχεῖον καὶ ὁ σεπτὸς Προκαθήμενὸς του τρέφουν βεβαίαν τὴν τε ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν ὅτι σύ, ὡς ὁ Βενιαμὴν τῆς ἐνταῦθα Ἱεραρχίας, θά ἀνταποκριθῆς κατὰ πάντα εἰς τὴν νέαν κλήσιν σου, ἀναμιμνησκόμενος τὰς διαχρονικὰς προτροπὰς τοῦ ἀλήστου μνήμης ἀνυπερβλήτου Γέροντος Χαλκηδόνης Μελίτωνος Χατζῆ περὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ λειτουργήματος: «Ἔσο Ἐπίσκοπος ἀγαθός. Προπάντων σήμερον ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην Ἐπισκόπου ἀγαθοῦ. Διὰ τὸν κόσμον παραμένει πάντοτε πρόβλημα τὸ ἐρώτημα: Εὐφυῆς ἢ ἀγαθός; Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ δέν ὑπάρχει τοιοῦτον ἐρώτημα. Δέν ὑπάρχει τοιοῦτον πρόβλημα. Ἀγαθός! Διότι ἡ ἐν Χριστῷ ἀγαθότης ὑπὲρ τὴν εὐφυΐαν κατέχει τὴν σοφίαν» (Χαλκηδόνια, Μνήμη Μελίτωνος Χατζῆ, Μνήμη Γέροντος Χαλκηδόνης, 1913-1989, Ἀθήνα 1999, σ. 86).

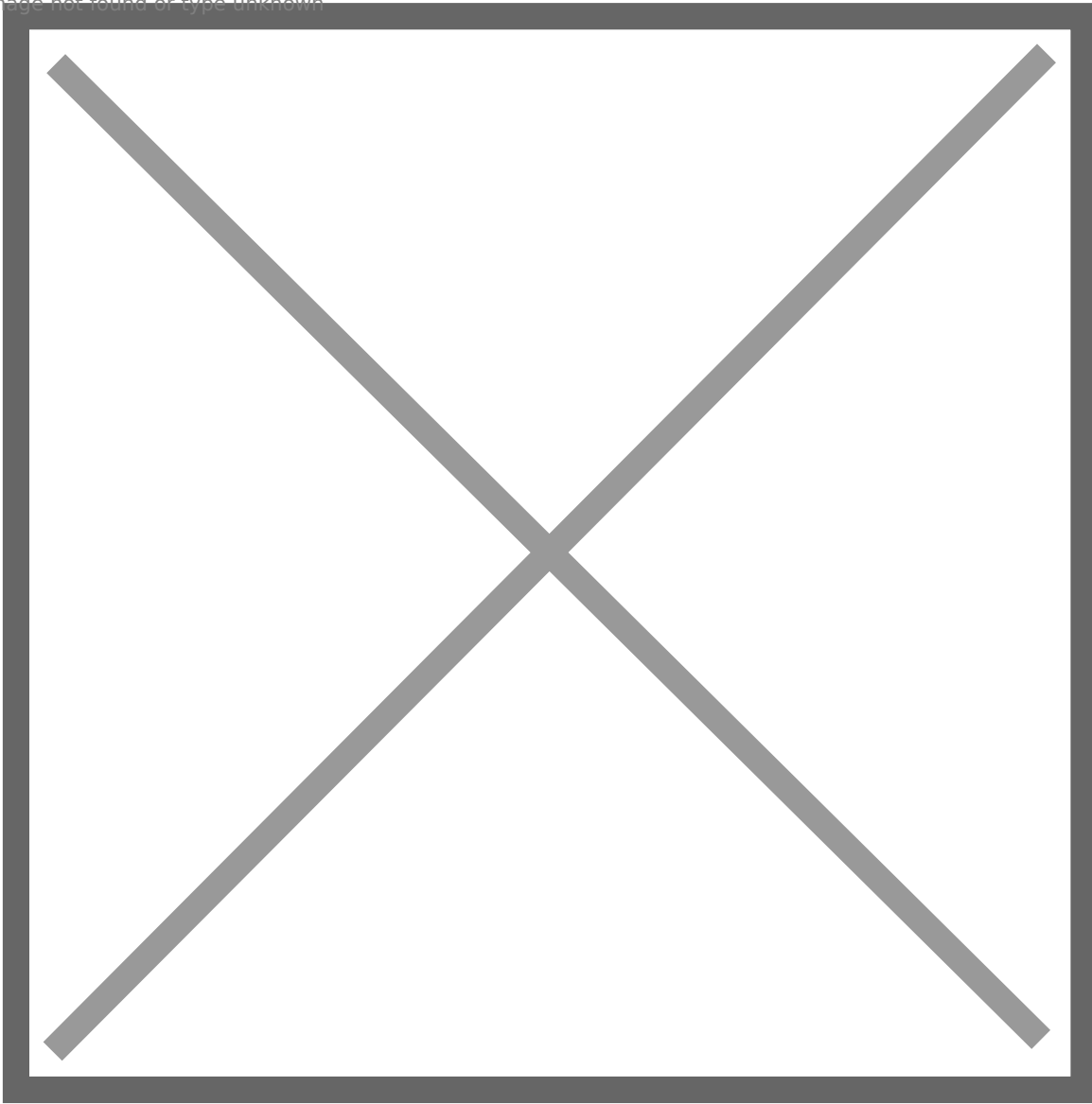
Τὸ λοιπόν, Θεοφιλέστατε, ἔντεινε διὰ τῆς μυχιοκαρδίου εὐχῆς καὶ τῆς στοργῆς τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου, καὶ κατευοδοῦ καὶ ἀρχιεράτευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου. Ἄξιος!

Συγχαρητήρια και ευχές από τον Περιφερειάρχη Κρήτης και τον Δήμαρχο Ηρακλείου

Ο Περιφερειάρχης Κρήτης Σταύρος Αρναουτάκης παραβρέθηκε στην Χειροτονία του Θεοφιλέστατου Επισκόπου Κνωσού κ. Μεθοδίου στον Ιερό Μητροπολιτικό ναό του Αγίου Μηνά. Ο κ. Αρναουτάκης συνεχάρη θερμά τον Θεοφιλέστατο και του ευχήθηκε υγεία να συνεχίσει από τη νέα ποιμαντορική του θέση να υπηρετεί με ζήλο την Ορθοδοξία, το **Οικουμενικό Πατριαρχείο** και την **Εκκλησία της Κρήτης**. Ο κ. Αρναουτάκης σε δηλώσεις του, ανέφερε επίσης ότι, ο νέος Επίσκοπος Κνωσού είναι άξιος λειτουργός και ότι έχει προσφέρει «σημαντικότατο έργο τα τελευταία χρόνια από τη θέση του Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κρήτης. Άξιος!».

Image not found or type unknown

Ακολούθως ο Περιφερειάρχης προσέφερε αρχιερατικό εγκόλπιο στο νέο Επίσκοπο.

Από την πλευρά του ο **Δήμαρχος Ηρακλείου Βασίλης Λαμπρινός** δήλωσε σχετικά: *«Με τις πνευματικές και τις εκκλησιαστικές του αρετές, με τις αρχές και τις αξίες στις οποίες είναι αφοσιωμένος, ο κ. Μεθόδιος θα συνεχίσει το σπουδαίο έργο του προκατόχου της θέσεως αυτής κ. Προδρόμου. Του εύχομαι υγεία, δύναμη ψυχική, και καρποφόρα πορεία στην αποστολή που επαξίως αναλαμβάνει».*

Ευχές από τον Πρόεδρο της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Κρήτης Γιάννη Κουράκη

Με αφορμή την χειροτονία του νέου Επισκόπου Κνωσού κ.. Μεθόδιου, ο Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων (ΠΕΔ) Κρήτης Γιάννης Κουράκης, που λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων στο εξωτερικό, δεν θα μπορέσει να παρευρεθεί, επικοινωνώντας τηλεφωνικά μαζί του και του απεύθυνε θερμές ευχές για επιτυχία στο έργο του.

Παράλληλα ο κ. Κουράκης απέστειλε στο νέο Επίσκοπο Κνωσού την ακόλουθη ευχετήρια επιστολή:

«Θεοφιλέστατε,

Με την ευκαιρία της ανάληψης των νέων, υψηλών καθηκόντων σας, αισθάνομαι την ανάγκη να σας εκφράσω προσωπικά, αλλά και εκ μέρους της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Κρήτης, τις πιο θερμές ευχές μας για επιτυχία στο έργο σας, υγεία και μακροήμερευση προς όφελος της Εκκλησίας μας.

Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι, με εφόδιο την αγάπη και την αφοσίωσή σας για προσφορά στην τοπική Εκκλησία, αλλά και την αξιοθαύμαστη πνευματική σας επάρκεια, θα συνεχίσετε επάξια και θα ενισχύσετε, το ποιμαντορικό και φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας Κρήτης.»

Περισσότερες φωτογραφίες:

